

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

Index Tomi Primi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

I N D E X

T O M I P R I M I.

P R I O R N U M E R V S P A G I N A M I N D I C A T,
*secundus, paragraphum in pagina adnotatum; nisi si deficiente
 paragrapho, columna notetur.*

A

- A**BBATES debent esse in potestate Episcoporum. 178. col. 2. 217. I.
- Acacij Episcopi Constantinopolitani causam retractari in synodo passus non est Gelasius Papa. 262. III.
- Accusare Clericos quinon possint. 274. VI. VII.
- Achaiae metropolis, Corinthus. 9. III.
- Adolescentibus olim, post gestam publicam penitentiam, uxorem ducere non licebat. quam regulam infregit sanctus Leo Papa. 184. II.
- Adoratio Principum. 167. X.
- Advocatorum Ecclesiae officium. 42. I.
- S. Aegidij Fanum, in Gallia Narbonensi, Concilium illie celebratum pro Treuga & pace. 254. col. 2.
- Aelii Episcopus. V. Hierosolymorum Episcopus.
- Africanis, adulationis erga sedem apostolicam minime suspecti. 7. IV. Libertatis Ecclesiae Africae vindices acerrimi. *Ibidem*. Nulla lege scripta ad continentiam Clericorum adstringebantur ante Siricii tempora. 29. IV.
- Agobardus Archiepiscopus Lugdunensis, non est auctor eujusdam epistolae quae illi tribuitur 235. III.
- Albertus Rex Romanorum confirmatus a Bonifacio VIII. Papa. 64.
- Albigenses haeretici ab Alexandro III. damnati. 257. VI.
- Alexander Severus Imp. nullam legem sancivit sine viginti Jurisperitis. 113. II.
- Alexandria, Aegypti caput. 9. V.
- Alexandrini Episcopi comparatio cum Romano. 11. VIII. 21. I. 26. VI. Ejus decreto ordinabantur omnes Episcopi Aegypti. 23. II.
- Alexius Comnenus Imperator declaravit jus instituendarum metropoleon & episcopatum penes Principes esse. 77. V.
- Alienigenae, seu extranei, Beneficia obtinere non possunt in regno Galliae. 230. IX. 231. X.
- Amasea, Ponti metropolis. 9. II. 79. III.
- Anacletus II. Antipapa damnatus in Concilio Stampensi. 124. II.
- Anastasius Episcopus Thesalonicensis, Vicarius Romani Pontificis. 13. XI. 25. V.
- Anatolicae regiones. 16. col. 1.
- Anatolius Episcopus Constantinopolitanus. 179. col. 2.
- Ancyra, Galatae metropolis. 9. II. 133. I. Ejus Episcopus antiquitus ordinabat Episcopos Gangeses. 80. III.
- Aniciensis Episcopus opprimitur potentia Vicecomitis Podomniacensis. 95. col. 2.
- Ansanum Concilium, in causa monachorum Cluniacensium. 221. I.
- Ansegisi Senonensis Archiepiscopi Primatus repudiatus ab Episcopis Gallicanis. 212. V.
- Antiochia, regina Orientis. 9. V. Metropolis Dioceseos Anatolicae, 16. II. Metropolis Orientis, 18. V. 34. III.
- Antiochenus Episcopus recipit plenam ordinatum auctoritatem per Orientem, Innocentij I. decreto. 30. V. Jus patriarchicum obtinebat. 11. VII. Quanam provinciae ei subjectae essent. 133. I.
- Antiochenum Concilium, Arianismi suspectum. 134. II. 135. III.
- Antistites secundi ordinis. 104. V.
- Apocrisarius, id est, Summus Capellanus apud Francos. 218. III. 244. col. 1.
- Appamiensis episcopus in Gallia, erectus a Bonifacio VIII. Papa. 242. V.
- Appamiensis Episcopus in carcerem conjectus jussu Philippi Pulcri. 258. II.
- Appellatio differt a Revisione. 261. II.
- Appellationes ad Romanam Ecclesiam in Synodo Sardinensi praescriptae. 38. IX.
- Appellationes tanquam ab abusu, 196. & seqq. 268. & seqq.
- Appellatio ad futurum Concilium. 250. VIII. 261. I. & seqq. 262. IV. 263. V. VI. 264. VII.
- Aquileiensis Episcopus interdum ordinabat Episcopos Italicae Dioceseos. 24. II. Abusivè vocatur Patriarcha. 20. col. 2.
- Aquisgranense Capitulare Karoli M. brevium aliquod Iuris dici potest. 93. IV.
- Archicapellanus apud Francos judicabat omnes quaestiones canonicas quae ad Palatium deferebantur. 219. II. Ejus dignitas dein confusa est cum dignitate Comitris Palatii. *Ibidem*. IV.
- Archiepiscopi vocabulum quondam tribui ceptum Metropolitanis, 10. V. Quondam vocari cepti Patriarchae. 10. V. 12. X.
- Ariminense Concilium a Liberio Papa cassatum. 28. III.
- Aristensis episcopatus in Rutbenis. 242. III.
- Armenia in quatuor provincias secta a Iustiniano. 80. III.
- Arno Archiepiscopus Iuvanensis. 283.
- Arcanij Episcopus Tarconensis conqueritur apud

- Hilarum Papam de ordinatis se infcio Episcopis in provincia Taraconensi. 181. II.
- Alix Proconsularis metropolis, Ephesus. 9. II. III. 13. XI. Ius patriarchicum ei tribuit Evagrius. *Ibid.*
- Asiana Diocesis undecim provincias complectebatur. 13. XI.
- Asiatici Episcopi dissident ab Ecclesia Romana in observatione Paschatis. 156. IV.
- Athanasius Episcopus Alexandrinus à synodo Tyria damnatus, appellavit Imperatorem Constantinum. 101. IV. & *segg.* Ejus damnationis inutilitas unde petita à Iulio Papa. 275. VII. Relegatus in Gallias. 203. VII. Ei restituta communio à Pontifice Romano & à solis Episcopis Italis. 21. II. Accusatur apud Constantinum Imperatorem. 73. III.
- Athanasij causa retractata in Concilio Sardicensi. 262. III.
- Athanasij prudentia in quæstione de una vel tribus hypostasis laudatur. 177. col. 1.
- Aunacharij Episcopi Autissiodorensis auctoritas apud Chilpericum Francorum Regem. 43. II.
- B**ARTHOLOMÆUS Abramus Episcopus Arienensis, Latine vertendo Concilium Florentinum, multoties peccavit. 153. V.
- Basilense Concilium in Gallia receptum quoad disciplinam. 41. V III.
- Basilius Macedo Imperator C P. agrè fert Imperatoris titulum usurpari à Ludovico II. 56. IX.
- Bellarmini sententia de Concilij Chalcedonenfis canonibus refutatur. 135. V.
- Beneficia regni Franciæ conferri non possunt alienigenis. 230. IX. X.
- Berengarius Episcopus Gerundenfis. 249. col. 2
- D. Bernardi Abbatis Claravallensis egregia sententia de Dispensationibus. 183. IX.
- Bernardus Episcopus Appamiensis in carcerem detrusus iussu Philippi Pulcri. 259. II.
- Beryum, metropolis Phœnicia secundæ. 76. I.
- Bithynia metropolis, Nicomedia. 9. II.
- Bituricensis Ecclesia tenuis in facultatibus, sed valde nobilis. 243. col. 2.
- Biturigenfè Concilium sub Romano Cardinale. 226. I.
- Bonifacius VIII. Papa, primus omnium tentavit episcopatum sectionem in Gallia, inconsultis Regibus nostris. 242. V. Ejus dissidium cum Philippo Pulcro Rege. 6. XI. 63. VIII. 258. I. & *segg.* Ejus oratio in confirmatione Alberti Regis Romanorum. 64.
- Bona eorum qui ad bellum sacrum proficiscebantur, posita olim fuere sub protectione Romanæ Ecclesiæ. 256. II. Dein verò sub protectione Regum Franciæ. 256. III.
- Bonorum capio intentata olim Episcopis, ni revocarent ea quæ adversus mores receptos constituerant. 231. I. quod hodie quoque obtinet. 233. VII. Tum si incompetenti excommunicationi de re seculari late adhererent. 238. III. 265. I. II. Interdicta Principibus à Gregorio X. bonorum ecclesiasticorum capio sub pena excommunicationis. Verùm ea constitutio servata non fuit in Gallia. 266. III.
- Britiorum metropolis, Rhegium. 25. IV.
- Bulgaria sedi Romanæ ablata. 4. V. Ejus restitutionem petunt Pontifices Romani. 4. VI. *Vide Responfionem ad Notam Holstenij in Prolegomenis hujus Tomi.*
- Bulla in *Cana Domini* recepta non est in Gallia. 159. I.
- Bullarum executio in Gallia impeditur, donec inquiturum sit an per illas aliquid Libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ contrarium inducatur. 96. col. 1. & 2. 126. VII. & *segg.*
- Burchardi Vvormaciensis Episcopi Decretum. 145. II.
- Burdegalensis Archiepiscopus subjectus Archiepiscopo Bituricensi. 243. col. 2.
- Burdinus Archiepiscopus Bracarenfis. 45. VII.
- C**ÆCILIANUS Episcopus Carthaginensis damnatus à Donatistis, in Romana Synodo abfolutus est. 204. I. Ejus causa explicatur. 261. II.
- Cæsarea, Cappadociæ metropolis. 9. II. Et solida Dioceseos Pontica. 15. XI.
- Calabriæ metropolis, Rhegium. 25. IV.
- Calabriæ fines non semper iidem. 25. IV.
- Calaritanus Episcopus, Sardinia Metropolitanus. 25. IV.
- Campaniæ metropolis, Capua. 14. XII. 25. IV.
- Canones apostolici. 129. II. & *segg.* Ignoti Orientalibus ætate Cypriani. 131. V. Inter apocrypha rejecti à Papa Gelasio. 132. VII. Non recepti olim in Gallia. 139. III.
- Canones perpetuò vim suam obtinere debent. 148. I. & *segg.* Eorum observationem antiqui Pontifices Romani pollicebantur in consecratione sua. 152. IV. Et eorum executionem ab iisdem exigebant Episcopi Gallicani. 216. IV. Vim enim legum obtinent. 156. III. Et nulla ratione convelli possunt. 184. II. 213. VII. Negligi autem non possunt sine magno dissidio. 158. IX. Eorum custodia Principibus commissa. 220. VII. Antiquitus non dabatur venia canonum infringendorum, sed tantùm infracti. 182. V.
- Canonum Collectio post Concilium Chalcedonenfè edita. 137. VI.
- Capellanus summus apud Francos discutebat causas ecclesiasticas in Palatio. 218. III. *Vide Archiepiscopus & Apocrisarius.*
- Cappadocia secta in duas provincias à Valente Imperatore. 75. I.
- Cappadociæ metropolis, Cæsarea. 9. II.
- Cappadociæ secundæ metropolis, Tyana. 75. I.
- Capua, Campaniæ metropolis. 14. XII. 25. IV.
- Cardinales in consilium à Summis Pontificibus adhibiti. 33. VII. Coadjutores & collaterales Papæ dicti. *Ibidem.* Hodie tamen Pontifex assensu eorum non indiget. *Ibidem.* VIII.
- Carnotenses Episcopi, vocati etiam Dunenses. 80. V. *in margine.* Pappolus, & Raganbaldus. 88. V. *Vide, lvo.*
- Caroli Calvi regnum. 56. VIII. Fit Imperator. 57. IX. Ejus liberalitas in Romanam Ecclesiam. 161. VI. 167. XI.
- Carolus Magnus fit Imperator. 44. V. 166. X. Quoniam illi potestas collata cum Imperatoris dignitate. 55. VII. Quoniam modo Romæ exceptus, nondum Imperator. 45. VI. Ejus liberalitas in Romanam Ecclesiam. 161. V. Adoratus est à Leone III. Papa. 167. X. Divisio regni ejus inter filios expenditur. 44. V. 56. VIII.
- Carthaginensis provincia apud Hispanos, Toletana deinde dicta. 110. VII.
- CATHEDRA PETRI. 7. IV. Parendum non est decretis Summi Pontificis quæ ad *Cathedram* non pertinent. 225. VII. *Vide verbo, PETRVS, & ROMANVS PONTIFEX.*

- Causa illic audiri debet, ubi crimen admissum est. 37. VIII. Majores causæ ad sedem apostolicam referendæ. 30. VI. Causæ communes definiti non possunt absque sententia Summi Pontificis. 261. I. Eas posterioribus seculis Summi Pontifices in Conciliis discussi voluerunt. 262. IV. Censum persolvit Christus ipse Cæsari. 239. V. Numisma census, quid. 69. col. 2. Censuris ecclesiasticis locus semper non est. 62. VII. Vide, *excommunicatio*. Censum dixere veteres Interdicti sententiam, & divini officij cessationem. 233. VII. Chalcedonensis Concilij confessus explicatus. 13. XI. An recepti olim ab Ecclesia canones in eo decreti. 135. V. Canon xxviii. rejeclus à Leone I. Papa. 148. IV. 209. IV. Genuinus ejus sensus adfertur. 149. V. Chorepiscoporum nomen, munus, & dignitas. 95. VII. & *segg. capitibus*. Controversia de Chorepiscoporum dignitate & officio. 283. CHRISTVS propter Ecclesiam passus. 224. IV. Censum Regi reddidit. 239. V. Claudianus Chorepiscopus Viennensis. 104. V. 283. Claudiopolis, urbs Bithyniæ, metropolis provincia Honoriadis. 80. III. Clemens successit Petro. 285. Clerici, quæ Clerici sunt, à legibus Principum immunes & à foro civili. 72. I. & *segg.* Quæ cives sunt, legibus Principum tenentur. 75. VIII. Debent esse subiecti Episcopis. 189. I. 218. I. Eorum causæ pertinent ad synodum provincie. 214. IX. 273. IV. Cælibes esse debent. 1 V. 118. I. Clericis vetita extraneorum mulierum consortia. 86. I. Eis interdictum ab Innocentio III. ne pervadant jurisdictionem secularem. 275. I. Cletus non successit Petro. 285. Clodoveus Rex dictus *Defensor fidei & regionum Præsul*. 92. I. Codex Theodosianus. Vide *Theodos. Codex*. Cælibatus Clericorum. 29. IV. Comes Palatii Francorum discutebat causas civiles. 218. III. Compensatio quid significet apud Ivonem Carnotensem. 182. VI. Concilium Oecumenicum, an superius sit Summo Pontifici. 147. I. 264. VII. Concilij generalis remedium adhibendum est in magnis dissidiis. 262. IV. Concilia provinciarum cedunt auctoritati Conciliorum plenariorum. 141. VI. Eorum celebratio frequens, magnæ utilitatis. 219. V. Egredi non possunt præscriptum sibi à Principibus judiciorum ordinem. 205. V. Concordatorum inter Leonem X. & Franciscum I. ineundorum occasio & causa. 268. I. Eorum executio Regibus Francorum mandata. 122. Confitentis peccata sua generali confessione, si aliunde rei non probantur, damnari non sunt. 297. Con sanguineorum conjugia vetita. 255. col. 1. Constantia, metropolis Cypri. Dicta etiam Iustiniapolis. 79. II. Constantinus Magnus, vocatus *Episcopus communis*. 83. VII. Ejus donatio expenditur. 168. I. & *segg.* Constantinopolitano Episcopo primatus honor post Romanum Episcopum collatus in Concilio CP. 12. X. 149. IV. Thraciæ Exarchus. 13. XI. Patriarcha factus in Concilio Chalcedonensi. 27. I. 149. V. Ejus dignitas restituta decreto Zenonis Imp. 139. col. 1. Aucta ex lege Theodosij Imp. 199. I. Aequalia privilegia cum veteri Roma asserere conatur sedi suæ. 169. III. Constitutiones apostolicæ B. Clementis. 151. V. Consuetudo & lex in quo differant. 29. IV. Magna consuetudinis vis in disciplina ecclesiastica. 154. I. & *segg.* 185. III. Consultationum usus in Ecclesia. 34. III. Consultationes synodicae Orientis & Occidentis ad Romanum Pontificem mittebantur. 34. III. Coronam tollere de capite Regis, quid sibi velit. 243. col. 2. Creta metropolis, Gortyna. 9. II. Crimina ecclesiastica & secularia. 62. VII. Crimen ecclesiasticum. 73. I. In crimina ecclesiastica nihil licet Imperatori. 73. III. 74. V. & *segg.* Curialium ordinatio vetita. 89. VIII. Cyrillus Patriarcha Alexandrinus subscribit aliquot articulis professionis Hollandicæ. 107. col. 1. Cyzicenus Episcopus, Helleponti Metropolitanus. 79. II.
- D
- DAMASUS Papa accusatus apud Gratianum Imperatorem. 40. V. Damasi liber de Episcopis Romanæ Ecclesiæ. 285. Decima sunt inter res spirituales. 232. II. Decretales epistolæ veterum Pontificum Romanorum non fuerunt receptæ apud Gallos ante Nicolai I. tempora. 32. IV. 141. I. Vide, Nicolaus I. Decretalium libri in usu apud Gallos; si pauca quedam epistolas decretales demas. 33. VI. Decretalium definitiones nostro seculo necessaria. 146. V. Defensores Ecclesiarum. 265. I. Diminutionis vox restituta apud Agobardum. 237. col. 1. Diæcesis latè significatione sumitur pro diversarum provinciarum collectione. 124. I. Dionysius Exiguus collegit sincera summorum Pontificum Decreta. 32. IV. Collectio ejus in universo Occidente vim legis obtinuit. *ibid.* 138. VII. Pet Gallias invaluit statim atque edita fuit. 139. II. Collectionis illius ordo & consilium. 137. VII. Dioscorus Episcopus Alexandrinus, cur depositus in Concilio Chalcedonensi. 39. III. Ei primatus rescripto Theodosij Imp. delatus in Synodo Ephesina secunda. 149. IV. Disciplina ecclesiastica multum tribuit consuetudini. 154. I. & *segg.* Disciplina, id est, sustium privata castigatio, Gallicè, *Discipline*. 68. II. Dispensationis variæ significationes. 172. I. & *segg.* An dispensatio sine causa, valida sit. 184. I. Dispensatio non cadit in præceptum divinum. 263. IV. Dissidium inter Gregorium VII. & Henricum IV. Imp. unde ortum. 5. VII. Et inter Fridericum I. & Hadrianum IV. Papam. 5. VIII. Item inter Fridericum II. & Gregorium IX. Papam. 5. IX. Dissidiis magnis sedandis necessaria est Concilij generalis auctoritas. 262. IV. Diurnus Ecclesiæ Romanæ. 116. VIII. Dolæ in minori Britannia archiepiscopatum instituit prohibet Philippus Augustus. 242. IV. Dominatio vetita Sacerdotibus. 115. VI. Donatio Constantini Magni Imperatoris expenditur. 168. I. & *segg.* Drogoni Archiepiscopo Metensi datus à Sergio Papa Vicariatus apostolicæ sedis, effectus caruit. 212. IV. Ei Hrabanus inscribit opusculum de Chorepiscopis. 285.

Ducum origo in Italia. 160. IV.
Dunum, castrum Dioceseos Carnotensis, evehitur in episcopatum. 80. V.
Durandus Episcopus Mimatensis, jurisdictionis ecclesiasticae studiosissimus. 257. IV.

E

EADMERUS, historiae Anglicae scriptor, explicatus. 96. col. 1.
Ecclesia est corpus Christi. 250. IV. Est autem in Imperio 224. VI. Constat ex Clericis & laicis 47.
II. Ita disposita est, ut pontificali & regia auctoritate gubernetur. 48. II. Statim à Concilio Nicæno divisa est in Orientalem & Occidentalem. 15. I.
Ecclesiarum in provincias distributio fluxit ab Apostolis. 9. II. 9. IV.
Ecclesiarum apostolicarum magna apud veteres reverentia. 9. IV.
Ecclesiarum reditus regiae jurisdictioni subsunt. 242. III.
Ecclesiastica potestas, Soli comparata. 50. VIII.
Data est in adificationem, non autem in destructionem. 115. VI. 227. II.
Ecclesiastica jurisdictio olim de rebus secularibus judicium tulit in Gallia. 257. VI.
Emerius Episcopus Santonenfis factus decreto Clotarij Regis. 211. II.
Ephesus, metropolis Asiae Proconsularis. 9. II. 9. III.
Ephesini Concilij confessus. 14. XI. Reverentia erga Episcopum Romanum. 34. III.
Ephesium Concilium II. reprobatum ab Occidentalibus. 207. II.
Episcopatus unus in Ecclesia. 7. IV.
Episcopatum instituendum jus penes Principes esse definitivum Alexius Comnenus Imperator Orientis. 75. V. Vtrum id liceat Principibus. 75. I. & segg. Episcopatum divisionem tentare non debent Summi Pontifices invito Principe. 242. III.
Episcopi debent esse humiles. 238.
Episcoporum dissensio, scandali causa est populis. 285. 290.
Episcopus ordinandus est à Clericis uniuscujusque civitatis. 242. X. Episcoporum ordinationes quomodo peragenda. 9. II. 25. V. Ad quos pertineant. 23. I.
Episcopi nihil peragere possunt in aliena Diocesi absque licentia proprii Episcopi. 222. I.
Episcopum orthodoxum accusare non possunt haeretici, si de crimine ecclesiastico agatur. 223. IV.
Episcoporum judicia inconsulto Episcopo Romano petagi prohibet Nicolaus I. Papa. 144. I. Eorum expulsio à civitatibus, si contra Canones peccaverint, pertinet ad Principes. 198. VI. 234. VIII. 265. II.
Episcopi Gallicani Regum censuræ subijciuntur, ob canones violatos. 211. I. In administratione ministerij sui Regum adjutores esse debent. 220. VII.
Episcopi *Katholici*. 224. V.
Episcoporum desidia propagavit usum Chorepiscoporum. 105. VII.
Επισκοπάρχης. Ecclesiarum dicti Principes, id est, doctrinæ Ecclesiarum Principes. 72. V. 85. XIII.
Eugenij IV. Papæ depositio in Concilio Basiliensi. 43. VIII. Ab ejus tamen communione Galli non recesserunt. *Ibid.*
Eutyches damnatus à Flaviano, restitutus in secunda Synodo Ephesina sub Diocoro. 207. II. & segg.
Excommunicatio infligitur ad conciliandam salutem penitenti. 116. VII. Ei locus non est, nisi cum per contemptum canones violantur. 215. I. Neque quoad res seculares. 238. II. 241. I. 245. I.

278. IX. Infligi autem non potest, nisi cum de crimine manifesto agitur. 247. IV. Adversus excommunicationes nullas implorari licet potest præsidium Principum. 270. V.
Excommunicatio interdum intentabatur ad sancendam Regibus fidem; sed ipsisita exigentibus adversus subditos. 239. IV.
Excommunicationis sententia proferti non potest in terram Regis Franciæ, absque speciali mandato sedis apostolicæ. 233. VII. Ermis petente Rege. 278. IX.
Excommunicatum unius Episcopi recipere alter non debet. 224. VI.
Excommunicati per omnes provincias vitandi. 117.
X. An reddenda communio excommunicatis, quos Rex mensæ suæ participes fecerit. 248. V. & segg.
Executio & tuitio canonum differunt. 196. II.
Exuperius Episcopus Tolosanus. 36. V.

F

FAIDÆ, id est, inimicitia. 246. II.
Fidei regula retractari non potest. 240. VII.
Filiorum honor erga parentes. 291. & segg.
Flavianus Episcopus Antiocheni ordinatio multum turbamur excitavit. 179. I.
Flavianus Episcopus CP. inter reos collocatus in prædatoria synodo Ephesina. 149. IV.
Florentini Concilij locus de auctoritate Summi Pontificis emendatus, & explicatus. 153. V.
Forastici Presbyteri. 99. III.
Francici regni limites ævo Karoli Magni. 55. VII.
Franciscus I. Galliarum Rex iniit Concordata cum Leone X. Papa. 268. I. & segg.
FRANCORUM REGES, solius Dei arbitrio obnoxij. 54. V. 277. VIII. Superiorem in temporalibus non agnoscunt. 59. I. 63. col. 2. 246. I. 260. V. Comparantur cum Constantino Magno Imp. 160. I. II. Romanæ Ecclesiæ Prorectores 42. I. & segg. & Defensores. 45. VII. Defensores Ecclesiæ dicti. 92. II. & segg. 235. VI. Ecclesiæ enim tuitio illis jure divino commissæ. 91. I. & segg. 95. VIII. 211. I. 279. Tuitio canonum illis commissæ, etiam auctoritate Concordatorum. 271. VII. Sacramento tenentur ad tuitionem jurium Episcoporum. 228. V. Ecclesiasticæ libertatis conservatores. 269. IV. Rerum Ecclesiasticarum cura ad eos pertinet. 220. VII. Novitates à Romana Curia adversus antiquos mores introductas repellere legibus suis, ob detrimentum quod inde tranquillitati regni inferri poterat. 230. IX. 255. I. Item ne jurisdictio regia violaretur. 257. IV. Indicia ab Episcopis lata adversus decreta regia rescindebant. 211. I. Non incurrunt excommunicationem, etiam si participant cum excommunicatis. 249. VIII.
FRANCORUM REGES, Imperatores dicti in regno. 54. VI. 57. col. 1. *Vide notas ad Concilium Narbonense in additione ad caput xxxv. libri vi.* Imperij enim jura plene & integrè illis communicata sunt post deletum Imperium. 211. I. Soli barbarorum Principum numisma aureum sua imagine cudere poterant. 54. V. Non sunt Episcoporum Vicedomini, aut Villici, sed terræ domini. 239. V.
Francorum Reges, Patricij Romanorum. 43. III. & segg. V. *Patricianus*.
Francofordiense Concilium imaginæ auctoritatis. 218. I. Repudiat Septimam Synodum Oecumenicam. 118. II.
Friderici I. Imperatoris dissidium cum Pontificibus

Romanis. 5. V. III.
 Friderici II. diffidium cum Ecclesia Romana. 5. IX.
 Primus omnium appellatione ad futurum Concilium usus est. 263. V.
 Fulberti Carnotensis acutè dictum, de auctoritate Pontificis Romani. 186. VI.

G

GALATIÆ metropolis, Ancyra. 9. II.
 Gallacia divisa est in duas provincias, juxta desiderium Theodemi Regis. 242. III.
 Gallia, approbatum Ecclesiæ asylum. 45. VII.
 Galli dignitatem Ecclesiæ Gallicanæ imminui nolent. 5. X.
 Gallicana Concilia, magnæ apud majores nostros auctoritatis, in Hispania quoque vigerunt. 141. VI. 189. II.
 Gallicanæ Ecclesiæ vocabulum quibusdam displicet. 123. I. Ea constat non solum ex Clericis, sed etiam ex laicis. 48. I. 11. 124. I. I.
 Gallicani Episcopi, iisdem semper legibus uti volunt. 13. 8. IX. Iurium suorum retinentissimi, 221. I. Eorum pietas in causa Symmachi Papæ. 39. II. & Leonis III. 40. V. I. & Eugenij IV. 41. VIII. Ad Romanum Concilium mittebant Legatos, cum fidei causa adversus hæreticos erat statuenda. 27. VIII. Canonum executionem à Pontificibus Romanis exigebant. 216. IV. In angustiis constituti, Regum præsidium implorabant adversus nova rescripta Curia Romanæ. 230. VIII. 231. VI. Item ut se ab excommunicationibus à Romana sede directis tutos præstarent. 215. II. Bonorum capione coguntur ad ea omnia rescindenda, quæ receptis in regno legibus adversa peregerint. 233. VII. Tum etiam si incompetenti excommunicationi de re seculari late adhererent. 239. III.
 Gangræ civitas, metropolis Paphlagoniæ. 79. III. 133. I. Ejus Episcopi quondam ordinati à Metropolitanò Ancyra. 80. III.
 Gelasius I. canonicos libros enumeravit, & apocryphos. 132. VII.
 Gelasius II. urbe pulsus ab Henrico V. Imperatore, fecerit in Galliam. 45. VII.
 Glabri locus quidam valde illustris explicatus. 222. I.
 Gnesnensis archiepiscopus in Polonia institutus auctoritate Summi Pontificis. 80. VI.
 Gortyna, metropolis Cretæ. 9. II.
 Græcorum schisma. 3. IV. 4. VI. 8. I. Eis relicta libera Græcorum rituum observatio in urbe. 155. III.
 Grassensis & Venciensis episcopatum unio cur irrita. 242. V.
 Gratiani Collectio canonum, vulgò *Decretum Gratiani*. 145. II.
 Gratianus Imperator Pontificis Maximi nomen recusat. 92. I.
 Gregorius Magnus, divini & humani juris callentissimus Pontifex. 155. II. Laudat Novellam cxxiii. Imp. Iustiniani. 88. V. Mauritij Imperatoris legem quamdam publicavit, tametsi eam Christianæ libertati contrariam esse existimaret. 89. VIII.
 Gregorius III. Papa implorat auxilium Karoli Martelli adversus Longobardos. 43. III.
 Gregorius IV. in diffidio Ludovici Pij Imp. & filiorum ejus, filiorum partes fovit. 234. II.
 Gregorius IX. auctor quinque librorum Decretalium. 145. III.
 Gregorius Turonensis Episcopus, canonum tenax observator. 211. I.
 Grex spontè pascendus, non coactè. 116. VI.
 Gulielmi Archiepiscopi Aufcitani constitutiones de

Treuga & Pace. 247. IV.
 Gulielmus dominus Montispessulani se Romanæ Ecclesiæ vassallum esse profiteretur. 58. I.
 Gulielmus Durandus. V. *Durandus Episcopus Mimatensis*.

H

HABERTUS Episcopus Vabrensis. 2. I.
 Hadrianus I. Papa Græcos Romanæ Diæceseos perverfos, hæreticos esse pronuntiat. 3. V.
 Hadriani I. Capitula. 143. IV.
 Hadrianus II. causam Hincmari Laudunensis Romæ retractari jubet. 215. II. Sed cum ex ea jussione commotus esset Karolus Calvus, judicium latum adversus Hincmarum renovari præcepit in provincia. 240. VI.
 Hæreticos & schismaticos discrimen. 223. III.
 Hæresis esse potest, etiam si de disciplina tantum agatur. 224. IV. De crimine hæreticos cognoscere possunt alienæ provinciæ Episcopi. 37. VIII.
 Hæreses emergentes à Principibus compressæ. 83. VII. 84. X. 196. II.
 Hæretici ad Ecclesiam catholicam redeunt, an admittendi sint ad Clerum. 174. VI.
 Hæretici non possunt accusare Episcopum orthodoxum, si de crimine ecclesiastico agatur. 274. VI. 213. IV.
 Hæretici Albigenfes. quomodo puniendi. 128.
 Hæmonæorum Reges, iidem erant Pontifices. 50. VII.
 Hebræi. Vide, *Judei*.
 Heimbürgij sententia de comparatione Solis & Lunæ. 51. col. 2.
 Helenensis synodus de Treuga & Pace. 231.
 Helenium aliquot Episcoporum series. 249. col. 2. [*Vide Indicem Tomi secundi.*]
 Henricus II. Rex Angliæ minatur divortium ab apostolica sede, nisi Innocentius II. Papa prohibeat ne Rotomagenis Archiepiscopus fidei & obedientiæ professionem exigat ab Abbatibus Normanniæ. 178. col. 2.
 Henricus Spondanus Episcopus Appamiarum laudatur. 63. VIII.
 Heracleæ Episcopus, Thraciæ Exarchus. 13. XI.
 Herodiani, tributorum exactores. 69. col. 1.
 Hesperia quandoque Occidentem significat. 19. IV.
 Hieremias Patriarcha CP. damnat Confessionem Augustanam. 107. col. 1.
 Hierosolymorum Episcopo quartus dignitatis gradus tributus in synodo Nicena. 17. IX. Hierosolymitani Patriarchatus institutio. 78. VII.
 Hilarius Arelatenfis Episcopus, metropolitana dignitate dejectus à Leone I. Papa. 28. II.
 Hildeberti Cenomanensis locus ex quadam epistola emendatus. 178. col. 2.
 Hildeboldus Episcopus à residentia excusatus, eò quod summus esset Capellanus. 219. IV.
 Himerius Episcopus Taronensis. 35. V.
 Hincmarus Episcopus Laudunensis, depositus ab Episcopis Gallicanis, appellavit Pontificem Romanum. 215. II. Eum Hadrianus II. Romam adduci jubet. 239. V. Vide, *Hadrianus II.*
 Hincmarus Remensis Archiepiscopus invidiam Romanorum in se concitavit ob peritiam canonum. 215. I. Præfuit Concilio Vermeriensi, in quo decretum est privilegium monasterij S. Vedasti Atrebatensis. 192.
 Hispaniarum Episcopi, si quid adversus Remp. peccaverint, jure naturalitatis privantur, ac regno pelluntur.

- pellantur. 266. II.
 Hominum Regibus præstari ab Episcopis veterunt
 Romani Pontifices. 240. I.
 Honoradiis provincia ab Honorio Imp. instituta, re-
 cisa à Paphlagonia & Bithynia. Ejus metropolis,
 Claudiopolis. 80. III.
 Honorius I. Papa non fuit Monothelita. 177. XI.
 Hrabani Moguntini Archiepiscopi opusculum de
 Chorepiscopis. 285. Item aliud de reverentia filio-
 rum erga patres. 290.
 Hyperberetæus mensis, id est, October. 132. V.
- I
- I** C O N I E N S E Concilium de baptismo hæretico-
 rum. 131. V.
 Ignatij Patriarchæ C.P. parum gratus animus erga
 sedem apostolicam. 4. VI.
 Illyricum Romano Episcopo suberat. 29. III. Illyri-
 cianæ Dioceseos causas agitari in synodo diocesa-
 na præcipit Theodosius Imp. 399. I.
 Imaginum usus abrogatus Edicto Leonis Isauri Imp.
 3. IV. Earum contrafactores de hæresi damnati.
 224. IV.
 Imperator Romanorum an sit Monarcha omnium
 Principum terrenorum. 51. col. 2. 64. col. 1.
 Imperatores judiciorum ordinem præscribere pote-
 rant Conciliis. 205. V. Confirmabant decreta in
 Conciliis edita. 83. VIII. & seqq. Iudices dare po-
 terant, sed Clericos, qui de negotiis ecclesiasticis
 sententiam ferrent. 203. I. Appellari poterant
 etiam à iudicibus rescripto suo delegatis. 209. VI.
 Suspendebant etiam quandoque executionem sen-
 tentiæ synodalis. 207. I.
 Imperatoriarum legum sapientia & æquitas. 113. II.
 Ingilramnus Episcopus Metensis publicavit Capiru-
 la Hadriani Papæ. 143. IV.
 Innocentius III. gravem controversiam decidere non
 audeat absque definitione Concilij. 263. IV.
 Interdicti sententia ferri non potest in terras Regis
 Franciæ absque speciali mandato sedis apostolicæ.
 233. VII.
 Investiturarum controversia. 5. VII. 5. X. 125. V.
 Schismatica dicta ab Ivone eorum opinio qui inve-
 stituras propugnabant. 225. VI. VII.
 Ioannis Chrysofolomi Episcopi C.P. depositio multas
 turbas excitavit in Ecclesia. 176. X.
 Ioannes Patriarcha Antiochenus, Nestorii fautor,
 excommunicatus in Concilio Ephesino. 175. VIII.
 Ioannes Scholasticus Patriarcha C.P. Nomocanonis
 repertor. 87. IV. 138. VIII.
 Ioannes VIII. Photium restituit Ecclesiæ C.P. 181.
 IV. Accedit in Galliam. 45. VII.
 Ioannes XXII. Regi significat eorum Episcoporum
 nomina quos præferebat novis Ecclesiis cathedra-
 libus. 245. col. 1.
 Isidori Mercatoris Collectionem ex Hispania in Gal-
 lias attulit Riculfus Episcopus Moguntinus. 142.
 II. Illius auctor non est Isidorus Hispalensis. *ibid.*
 In auctoritatem recepta non erat ævo Hincmari.
 143. V. Recepta erat ævo Hugonis Capeti Regis.
 145. II.
 Isidorus Episcopus Setubensis. 142. II.
 Italia metropolis, Mediolanum. 14. XII. 22. IV.
 Italica synodus olim discreta à Romana. 22. IV.
 Iudæorum Patriarchæ. 10. V. Pontifices. 66. VI.
 Reges. 68. IV. 72. VI. Regum Iudæorum com-
 paratio cum Regibus Christianorum. 65. III.
 & seqq.
 Iudices seculares non peccant, cum sententiam mor-
 tis proferunt adversum reos. 296.
- Iudicia canonica pertinent ad jurisdictionem eccle-
 siasticam. 273. III. Iudicia iusta facienda. 295.
 Ivo Episcopus Carnotensis, peritissimus canonicæ
 disciplinæ. 191. V. Canonici iuris callentissimus.
 225. VII. Aggressus est novam canonum Colle-
 ctionem. 145. II. Graves ejus ad Paschalem I. li-
 teræ. 5. X.
 Ius commune canonicum, quid. 129. I. & seqq. 146. V
 Iuris novi introductio. 141. I. Eius cum veteri discrimen.
 146. IV.
 Iustiniana prima, urbs Illyrici, patria Imperatoris
 Iustiniani, in summum Sacerdotij fastigium evehi-
 tur. 78. I. An Episcopus ejus fuerit Patriarcha. *Ibid.*
 Iustinianopolis. Vide, *Constantia*.
 Iustinianus Imp. arguitur, quod mystica verba con-
 secrationis Eucharistiæ elata voce profertur iussit.
 72. VI. Iustinianæ episcopatum in summum Sacer-
 dotij fastigium evehit. 78. I. Restituendi & inter-
 pretandi Iuris studiosissimus. 86. II. Eius constitu-
 tiones summo applausu exceptæ à Patriarchis. 87.
 III. Studiosissimus fuit rerum divinarum. 197. V.
 Iustinus Imp. *αὐτοκράτωρ*. 86. II.
- K
- K** A R O L I Magni lex de honoranda sede Roma-
 na. 117. col. 2.
- L
- L** A O D I C E A, Phrygiæ Pacatianæ metropolis.
 Quo anno celebrata sit Laodicensis Synodus.
 133. I.
 Latas castrum. 59. II.
 Leo I. Papa excommunicatur à Dioscoro Alexan-
 drino. 39. III. Damnatur Concilio Ephesino
 sub Dioscoro. 208. II. Mittit in irritum cano-
 nem x xv i i i. Concilij Chalcedonenfis. 151. VII.
 Leo III. Papa, repertor purgationis canonicæ. 42.
 VI. Adoravit Karolum M. Imperatorem. 167. X.
 Leo Isaurus Imp. abrogat usum imaginum. 3. I V.
 An fuerit excommunicatus à Gregorio II. Papa
 163. III. Anathema sibi dictum à Pontificibus
 Romanis ultus est usurpatione patrimoniorum
 Ecclesiæ, & imminutione dignitatis Episcopi Ro-
 mani. 3. IV. 163. IV. Restitutio Dioceseon abla-
 tarum petita in Septima Synodo. 3. V.
 Lex & consuetudo in quo differant. 29. IV. Le-
 gum condendarum auctoritas penes Principes 112.
 I. Earum promulgatio necessaria, ut sint notæ.
 107. I. Leges canonibus adversæ nullius sunt
 momenti. 76. II. 88. VI. & seqq. Ex legum re-
 ceptarum mutatione magni in Rep. fluctus ex-
 citari possunt. 118. IX.
 Leges ecclesiasticæ promulgari debent per provin-
 cias. 108. II. & seqq. 114. V.
 Lex Romana, id est, Codex Theodosianus. 28. II.
 Liber Canonum à Chilperico Rege transmissus ad
 Episcopos. 139. III.
 Libertatum Ecclesiæ Gallicanæ præcipuum funda-
 mentum, suprema sedis apostolicæ auctoritas. 6.
 I. 6. II. 42. I. Secundum verò, supremum Regis
 imperium. 47. I. & seqq. Quid significetur no-
 mine Libertatis Ecclesiæ Gallicanæ. 123. I. & seqq.
 Ea versatur in recto usu antiqui & novi juris. 146.
 V.
 Limites Imperiorum Orientis & Occidentis in an-
 gustiis Succorum montium. 17. IV.
 Linus non successit Petro. 285.
 Longobardi vexant Pontifices Romanos. 43. II. 43.
 III. 160. IV. V. 164. V.
 Ludovici Bavari Imp. & Ioannis XXII. Papæ diffi-
 dium. 5. IX.

Q9

- Ludovicus pius, Karoli Magni filius, fit confors Imperij. 56. VIII. Pœnitentiæ publicæ additus ab Episcopis. 284. Divisio regni ejus inter filios expenditur 45. VI. 56. VII. 234. II. Ejus liberalitas in Romanam Ecclesiam. 161. VI.
- Ludovici VII. præclara verba pro tuitione quam Principes debent Ecclesiis. 95. col. 2.
- B. Ludovici IX. Pragmatica Sanctio laudatur 95. VIII. Item Constitutio alia pro libertate Ecclesiæ. 127. VII. Ei Regi debetur prima Libertatis Ecclesiæ Gallicanæ restitutio. 228. IV.
- Ludovici XIII. pietas erga Romanam Ecclesiam. 46. IX.
- Lugdunensis Concilij sub Innocentio IV. locus illustris notatus. 20. col. 2.
- Lugdunensis Ecclesiæ primatus super Senonensem controversus. 243. col. 2.
- M
- M**ACEDONIÆ metropolis, Thessalonica. 9. III. IV.
- Machetas à Philippo Macedone dormiente appellabat ad eundem vigilantem. 264. VII.
- Magalona à Karolo Martello excisa. 60. III. Sedes Episcopi Magalonenfis translata in urbem Monfepeliensem. 242. V.
- Majores causæ ad sedem apostolicam referendæ. 40. VI. Quenam sint causæ majores. 36. VII.
- Marchia Vmbriæ. 14. XII.
- Marcianus Episcopus Arelatenfis, Novatiani sectator. 37. VIII.
- Martianopolis, Mœsiæ secundæ metropolis. 12. IX.
- Martinus Bracarenfis Episcopus, auctor novæ Collectionis canonum. 140. IV.
- Maffonus refutatur; qui epistolam quandam Agobardo tribuit, cum sit Gregorij IV. Papæ. 236. VII.
- Matrimonium consummatum an dissolvi possit sola Summi Pontificis auctoritate. 263. IV.
- Mauritij Imperatoris lex quædam à Gregorio Magno publicata, tamen eam Christianæ libertati contrariam esse existimaret. 89. VIII.
- Maximus Episcopus Antiochenus. 181. col. 1.
- Mediolanum, Italiæ metropolis. 14. XII. 22. IV.
- Mediolanensis Episcopus ordinabat Episcopos Italiæ. 24. III.
- Meleduni in Gallia episcopatum institui prohibent Episcopi Gallicani. 80. IV. 233. V.
- Melgorienfis comitatus. 59. III.
- Metenses Episcopi Drogo & Vvalo in honore habiti à Summis Pontificibus. 212. IV. 214. VIII.
- Metropoleon instituendum jus penes Principes esse definivit Alexius Comnenus Imperator Orientis. 77. V.
- Metropolitanus habet primam sententiam in sua provincia. 9. II. Ordinandorum Episcoporum vobis illi servatur in Concilio Nicæno. *Ibid.*
- Metropolitanorum dignitas debilitata est post editam Collectionem Isidori. 145. I. Archiepiscopi vocabulum quandonam tribui ceptum Metropolitanis. 9. V.
- Migrations Episcoporum ab una civitate in aliam vetite. 182. VI.
- Missi discurrentes distinguendi à Missis Dominicis. 220. VIII.
- Missorum Dominicorum munus. 220. VI. 210. VIII.
- Monachi debent esse subjecti Episcopis 189. I. 218. I. Eis interdicitur facultas exeundi è monasteriis. 86. I. Eorum solitudo omni frequentia major, tempore Zozimi Papæ. 30. V.
- Monachi mendicantes beneficia obtinere non possunt in Gallia, etiam cum dispensatione Papæ, nisi consensus Regis accedat. 186. IV.
- Monasteriorum libertates. 125. III. Eis privilegia & exemptiones concedi olim non poterant absque consensu Regis & Episcoporum. 189. II. & seqq.
- Eis plena immunitas nondum concessa fuerat initio seculi XI. absque Episcoporum consensu. 222. II.
- Morinus Presbyter Congregationis Oratorij laudatur. 160. III.
- Mundeburdus vox quid significet. 45. VI.
- N
- N**ARBONENSE Concilium anni MLIV. in quo statuta est treuga & pax. 252.
- Nasi, princeps confessus in Synedio. 67. II.
- Neocæsarea, Ponti metropolis. 79. III. Ponti Ilemoniaci metropolis. 133. I.
- Neophytorum festinata ordinatio prohibetur. 30. V.
- Qui tum dicerentur Neophyti, cum hæc lex lata est. *ibidem.*
- Nestorius damnatus in Synodo Alexandrina, Theodosium Imp. appellavit. 207. I.
- Nicolaus I. Papa petit restitutionem Diceceleon à sede Romana abscissarum, irrito conatu. 4. V.
- Contendit ab Episcopis Gallicanis, ut spurias Pontificum Romanorum epistolas recipiant. 144. VI.
- Quodnam fuerit ejus consilium. 144. I.
- Nicolai Alemanni opinio quædam, Iustiniano Imperatori valde iniqua, refutatur. 198. V.
- Nomocanonis primus auctor Ioannes Scholasticus, deinde Photius. 88. IV.
- Nonobstante clausula quandonam introducta in Bullis Pontificum Romanorum. 227. II.
- Novatiani redarguuntur. 298.
- Novellæ Iustiniani constitutiones magno applausu exceptæ à Patriarchis. 87. III. 88. V.
- Numisma census, quid. 69. col. 2.
- O
- O**CCIDENTALI & Ecclesiæ fines. 16. III. & seqq. 18. II.
- Occidentalibus Episcopis non licet retractare ea quæ ab Orientalibus statuta sunt. 1. I.
- Occidentales Episcopi apud Hrabanum, id est Gallicani. 285.
- Oliba Episcopus Aufonenfis. 249. col. 2.
- Lex *Omni innovat. cessante* explicata. 199. I.
- Obvexplac* variæ significationes. 172. I.
- Optati Galli Libellus Paræneticus *De cavendo schismate* materiam præbuit Libro *De Concordia Sacerdotij & Imperij*. 2. I. & seqq.
- Oratoria tantum in villis olim construebantur, non autem Ecclesiæ. 99. III.
- Ordinationes Metropolitanorum pertinent ad Patriarchas, & quandoque omnium Episcoporum. 23. I.
- Oriens, suctus Regibus. 66. IV. Ejus fines. 15. II. Metropolis, Antiochia. 9. V.
- Orientalis Ecclesia. 15. I. Termini ejus. 16. III. & seqq.
- Orientalis synodi Relationes mittebant ad sedem apostolicam. 38. X.
- Orientalis Ecclesiæ schisma fluxit ex superbia & avaritia Romanorum. 4. col. 2.
- P
- P**APA loquens pro veritate, nihil timet; secus, si veritatem & iustitiam non habeat. 64. col. 2.
- Paphlagonia, provincia Romana; cujus metropolis, Gangræ. 80. III.
- Paphnucij sententia circa cœlibatum Clericorum, in

- Concilio Nicæno prolata. 29. IV.
 Pappolus Episcopus Carnotensis. 80. V.
 Parisiensis Archiepiscopus erector. 242. V.
 Parœcia interdum significat integram Episcopi diœcesim. 99. III.
 Paschalis II. Papa accedit in Galliam. 45. VII. Investiturarum privilegium concedere coactus Henrico V. Imperatori. 225. VII. VIII. *Vide Tomum II.*
 Patriarchæ Iudæorum. 10. V. Eorum excessus, *ibidem.* Huiusmodi Patriarchæ nulli in Occidente fuerunt, sed tantum in Oriente. *ibidem.*
 Patriarchæ nomen olim tributus Pontificibus Romanis. 20. col. 2.
 Patriarchæ quandam vocari cœpti Archiepiscopi Christianorum. *ibidem.* 12. X.
 Patriarchæ jus in quo versetur. 21. II.
 Patriarchatus Occidentis. 9. I. & *segg.*
 Patriarchium unum solvere non potest damnatus à ceteris Patriarchis. 181. IV.
 Patriatus collatus Regibus Francorum. 47. III. & *segg.* 166. VIII. Patriatus, quid. 44. IV. 165. VI. Collatus summis Pontificibus à Pippino Rege. 164. VI.
 Pauliciani damnati à Synodo Nicæna. 132. VI.
 Paulus Samofatenus Episcopus Antiochenus. 22. IV. 30. V.
 Pax & Treuga. 246. II. & *segg.*
 Pelagius II. Papa subsidium à Rege Francorum petit adversus Longobardos. 43. II.
 Perdonatio quid significet in veterum Regum Franciæ sacramentis. 228. VI.
 Periodente, idem cum Chorepiscopis. 201. col. 1.
 PETRVS, cur solus interpellatus à Christo. 7. IV. Caput Ecclesiæ constitutus, ut schismatis tolleretur occasio. 7. V. Parochia B. Petri. 43. III. Princeps Apostolorum. *Ibidem.* Terreni cuiusdam Dei loco habetur. 163. II. In B. Petro constitutus iure divino principatus Apostolicæ Sedis. 169. II. Princeps Episcopalis coronæ. *ibidem.*
 B. Petri memoria honoranda. 117. col. 2.
 Petri Cathedræ dignitas. 7. IV. V. 5. *Vide, Cathedra Petri, Et, Romana Ecclesia.*
 B. Petri privilegium. 215. III. 225. VII.
 Philippus Augustinus minatur secessionem à Lucio III. Papa, si is sedem Dolensem ornet metropolitica dignitate. 242. IV.
 Philippi Pulcri Regis & Bonifacii VIII. dissidium. 6. XI. 63. VIII. 258. I. & *segg.*
 Phœnicæ metropolis, Tyrus. 76. I.
 Phœnicia in duas provincias secta ab Imperatore Theodosio. 76. I. Pendebat à jure Patriarchico Episcopi Antiocheni. *ibidem.*
 Photius Patriarcha Constantinopolitanus, Ignatii amulus. 4. VI. Ignatio mortuo, sedem suam recepit. 181. IV. Nicolaum I. Papam anathemate percussit in Synodo CP. 41. VII. Augendæ dignitatis suæ cupidus. 201. II. Damnatus à Nicolao I. & ceteris Patriarchis. 217. V. Ejus iudicium retractatum in Synodo Octava. 262. III. Afirmat canones Sardicenses ignotos esse Orienti. 111. IX. 138. VIII. Nomocanonem edidit ad exemplum Ioannis Scholastici. 87. IV.
 Pippini Regis liberalitas in Romanam Ecclesiam. 161. V. 164. VI.
 Placita. Cur ita dictæ Constitutiones Principum. 113. II.
 Podomniacensis Vicecomes vexat Episcopum Aniciensem. 95. col. 2.
 Polycrati Episcopo Smyrneni restituta pax à Victo-
 re Papa. 156. IV.
 Ponti metropolis, Amasea. 9. II. 79. III. *Vide, Neocesarea.*
 Pontica Diœcesis complectebatur undecim provincias. 13. XI.
 Pontificum dignitas apud Hebræos. 67. VI.
 Pontigonensis Concilij Acta, ab Odone Belvacensi Episcopo confecta, nullius sunt momenti. 213. VI.
 Possessio immemorialis in rebus Ecclesiasticis quid acquirat. 157. VI.
 Præfectorum prætorio auctoritas in publicandis novis legibus. 90. IX.
 Præscriptionis vis. 157. VII.
 Pragmatica Sanctio Caroli VII. 121. VI. 229. VIII.
 Presbyteri, secundi ordinis præceptores. 104. V. A quo judicandi. 94. VI. 216. IV. 218. II. 219. V.
 Presbyteros Septimanæ adversus iniquam Episcoporum suorum oppressionem tuetur Karolus Calvus. 221. IX.
 Presbyterorum filij ad Clerum accedere prohibentur. 182. VI.
 Prima sedes à nemine judicatur. 40. IV. 225. VIII.
 Principe sex officio tenentur ad Tuitionem Canonum. 81. I. utpote quæ eis ab ipso Christo mandata est. 82. IV. & *segg.* 196. III. & *segg.* Canonum custodia illis commissa. 220. VII. In manifesta Canonum violatione, Episcopos pellebant à sedibus suis. 198. VI. Aliquando ea rescindebant quæ contra Canones acta erant. 197. IV. Debent enim prohibere scandala in rebus Ecclesiasticis. 232. V. Principum Christianorum officium explicatur in Constitutione Theodosij Imperatoris 86. I. An liceat Principibus leges ferre de rebus Ecclesiasticis. 65. I. & *segg.* 70. I. & *segg.* 86. II. Penes eos est legum condendarum auctoritas. 112. I. & *segg.* *Vide, Reges.*
 Privilegium B. Petri. 215. III.
 Privilegiorum varia genera. 186. I. Privilegia illa rata non sunt, quæ canonibus repugnant. 222. col. 1. Ea verò quæ propter merita conceduntur, revocari non possunt. 159. II.
 Procopius explicatus adversus Nicolaum Alemanum. 198. V.
 Promotus Presbyter, institutus Episcopus in castro Dunensi. 80. V.
 Protectionis Ecclesiæ res Regibus Francorum competit. 42. I. & *segg.* Ejus effectus in Gallia. 92. III. *Vide, FRANCORVM REGES.*
 Provinciarum Ecclesiasticarum origo. 9. II. *ibidem.* IV. 123. I. Earum sectio an fieri possit à Principibus. 75. I. & *segg.* Ius illud esse penes Principes affirmat Alexius Comnenus. 77. V.
 Purgatio Canonica, quomodo fiebat. 41. VI.

R

- R**ABANUS. *Vide Hrabanus.*
 Radulfus Comes, pater Alberti Imperatoris, laudatur. 64. col. 2.
 Radulfus Remensis Archiepiscopus homagium Regi præstare coactus. 240. I.
 Regiæ dignitate honor deferendus. 292.
 Regum auctoritas à Deo 53. I. & *segg.* 219. V. 247. IV. Reges à Deo constituti, ut Ecclesiæ & Regni curam gerant. 220. VII. Regum munia. 48. IV. Discrimen Regiæ potestatis, & Pontificiæ. 49. V. & *segg.* Regia potestas, Lunæ comparata; Ecclesiastica verò, Soli. 50. VIII. Discrimen inter Reges & Episcopos. 72. V. Reges sacrorum potestatem non habent. 48. IV. Adesse tamen possunt Conciliis, ubi de fide tractatur. 71. I. V. Vtrum

dividere possint provincias ecclesiasticas, & episcopalem sedem in metropolitanam evehere. 76. I. & *seqq.*
 Regum Christianorum comparatio cum Regibus Iudeorum. 67. III. & *seqq.* Vide, *Principes, & Imperatores.*
 Relationum usus in Ecclesia. 34. III. Qua de causa mitterentur ad sedem apostolicam. 35. IV. V.
 S. Remigij Remensis Episcopi vaticinium, prosperas fore res Francorum, quandiu Episcoporum consiliis Reges utentur in administranda Republica. 46. IX.
 Reservationes Præbendarum à Summo Pontifice introduci in Ecclesiam Gallicanam nolunt Episcopi. 226. I. Reservationes dein generales introductæ, quæ gravissimos motus excitantur. 229. VII.
 Revisio differt ab appellatione. 261. II.
 Rhegium. Brutiorum metropolis, & Calabria. 25. IV.
 Richelij Cardinalis elogium. 46. 274. I. V.
 Riculfus Episcopus Moguntinus, Isidori Collectionem primus vulgavit. 142. II. *Ibid.*
ROMANA ECCLESIA, origo & radix Unitatis. 7. IV. Ejus principatus ab Unitate proficitur. 8. V. Caput totius orbis Romani, 8. VII. Caput institutarum in Occidente Ecclesiarum. 19. III. Caput omnium Ecclesiarum. 20. V. 40. VI. 169. II. Caput communionis ecclesiasticæ per universam Ecclesiam. 27. VIII. Sedes Apostolorum. 40. VI. Sedes B. Petri. 152. II. Ejus principatus in B. Petro constitutus jure divino. 169. II. Ejus præcipua cura, ut à populis scandala amoveat. 187. VIII.
 Romanæ sedis & Pontificis Romani distinctio ignota non erat ævo Ludovici Pij. 235. IV.
 Romani Concilij origo. 22. IV. Ex quibus Episcopis constatur, *ibid.* Ad illud Episcopi Gallicani mittebant Legatos, cum fidei causa adversus hæreticos stabilienda erat. 27. VIII.
 Romanum Concilium sub Silvestro, rejectum ab Hincmaro. 40. IV.
 Romanæ metropoleos antiqui fines. 10. VI. 14. XII.
 Romanus Ducatus, quandonam ad Summos Pontifices pervenerit. 162. I.
 Romanorum aures teneritudine quadam plus trahuntur. 186. VI.
 Romanus Cardinalis celebrat Concilium Biturigense. 226. I.
ROMANVS PONTIFEX.
 Caput totius Ecclesiæ. 153. V. Caput omnium Domini Sacerdotum. 34. III. Potissimus Sacerdos. 151. I. totius Ecclesiæ præcipuus Episcopus. 209. IV. Ceteris Pontificibus in orbe constitutis reverentior. 222. I. Christi Vicarius. 153. V. 169. II. Successor B. Petri. 153. V. 169. II. 238. II. Vicarius B. Petri. 45. VII. 152. III. 225. VIII. Vicarius Romanæ Sedis. 40. VI. Occidentalium Coryphæus. 18. II. Patriarcha Occidentis. 8. I. & *seqq.* 15. I. & *seqq.* 19. IV. Ipse tamen Patriarchæ vocabulum nunquam usurpavit. 20. V. Ei liberant Diœceses Occidentis. 18. I. Ejus auctoritas intra Italiam major, quam in ceteris Occidentis provinciis. 21. I. II. Non ordinabat omnes Episcopos Occidentis. 14. XII. 26. VII. Plurimum tamen ordinationes ad eum pertinebant, quam eorum qui in provincia Romana erant. 23. III. Nimirum Episcoporum Urbicariæ Diœceseos. 24. IV. Et Suburbicariæ. 26. VII. Conciliorum in Italia congregandorum potestas ad eum pertinet. 21. III. Ejus auctoritas in ceteris Occidentis provinciis. 26. VII. 27. I. Et Orientis. *Ibid.* 30. V. 179. I. & *seqq.* Frequentius tamen Ecclesiis Occi-

dentalibus consulebat, quam Orientalibus. 180. II. PRIMATVS ejus explicatus in Concilio Florentino. 153. V. Magna ejus auctoritas. 12. X. Habet primam & maximam pro veritate sententiam. 188. X. Suprema & principali in judiciis reddendis auctoritate antiquitus vixit. 33. I. Ejus auctoritas in condendis legibus ecclesiasticis. 27. I. Decreta sua per provincias mittebat. 28. III. 29. IV. 30. V. His Decretis fides & disciplina constituta; & Novitas exclusa. 31. I. Ejus tamen præceptis parendum non est, quando scandalum timetur. 188. IX. 226. I. Ejus judicia servanda non sunt, quæ ex privilegio B. Petri lata non sunt. 215. III. 225. VII. Vel quæ antiquitati adversantur. 240. VII. Positus enim est in ædificationem, non in destructionem. 227. II. Præterea, canones transgredi non potest. 222. I. Eorum observationem pollicetur in consecratione sua. 153. IV. Et eos violari vetat. 148. II. & *seqq.* 182. V. Eorum enim dispensatio Summo Pontifici præcipue concedita est. 148. II. Judicia Episcoporum decreto ejus retractantur in provinciis. 215. II. Ipse verò à nemine judicatur. 38. I. 39. III. 41. VII. 225. VIII. Moneri tamen potest ab Episcopis; & eis satis facere tenetur. 41. I. X. Et in causa schismatis & hæreticos judicari potest. 41. VII. 225. VIII. Appellari ab eo potest in causis fidei. 263. V. Dividere potest episcopatus, itèmq; ex duobus unum facere, sed non invitis principibus. 241. III. 153. in *Additione.* Ei non licet se rebus secularibus immiscere. 236. VI. 238. I. An spurios restituere possit natalibus. 58. I. & *seqq.*
 Romani Pontifices colebant olim Principes, etiam hæreticos. 164. V. Eis collatus Patriatus à Pippino Rege. 164. VI. Dicit *Domini nostri* cepete ævo Karoli Magni. 166. IX. Eorum anni in subscriptionibus diplomatum adnotari cæpti ævo Karoli Calvi. 167. XII.
 Rothadus Episcopus Sueffionensis, restitutus à Nicolao I. Papa. 181. IV.
 Ruptarij. 128. col. 1.
 S
SARDICENSIS canones, Græcis ignoti. 117. IX. 140. VIII. Sub nomine Nicæni Concilij laudantur à Zozimo Papa. 214. IX.
 Scandali vox, quid significet. 186. VII. Parendum non est decretis Summi Pontificis, quando scandalum timetur. 188. IX. 226. I. Scandala prohibere debent Principes in rebus ecclesiasticis. 232. V.
 Schismatis variæ significationes. 223. III. 241. III. In hæresim definit. 223. III. IV. Schismati præbetur occasio, quando canones de disciplina lati franguntur. 224. VI.
 Schismatis Orientalium origo unde petenda. 3. IV. Quonam modo coaluerit. 4. VI. Vide, *Græcorum schisma.*
SEVERIVS GALLIARVM CANCELLARIVS laudatur. 273. IV.
 Sextus Decretalium liber, cur in Gallia non sit receptus. 120. V.
 Sicilia quotannis tres Episcopos mittere tenebatur ad Concilium Romanum. 21. III.
 Silvester I. accusatur apud Constantinum Imperatorem. 40. V. Ejus canones rejecti ab Hincmaro. 40. IV. 140. V.
 Simoniacorum pœna vetus. 86. I.
 Sinuessanæ synodi Acta suspecta. 40. IV.
 Siricij constitutio de cœlibatu Sacerdotum, Presbyterorum, & Ministrorum. 29. IV. Non statim admissa ab Ecclesia Gallicana. 118. I.

I N D E X.

309

- Solemniacensis monasterij privilegia confirmata in synodo Sueffionensi. 190. III.
 Solis & Lunæ comparatio defensa. 51. Nova ejus explicatio. 64. col. 1.
 Spondanus. Vide, *Henr. Spondanus*.
 Stampense Concilium, in quo Anacletus II. damnatus est. 124. II.
 Stephanus II. Papa in Gallias se recipit, ob Aistulpham Regem Longobardorum. 43. III.
 Stephanus Episcopus Antiochenus. 180. col. 1.
 Stephanus Episcopus Ephesinus, canonum collector. 135. IV.
 Suares, Principum causæ minùs æquus. 157. VI.
 Suburbicariæ Ecclesiæ, quænam. 10. VI. Ius Episcopi Romani in provincias suburbicarias. 26. VI.
 Discrimen inter Ecclesias Vrbicarias & Suburbicarias. *ibidem*.
 Suecorum montium angustia constitunt limites Imperiorum Orientis & Occidentis. 17. IV.
 Sultantionensis Comitatus. 60. III.
 Symmachus Papa deponitur à Clericis Ecclesiæ Romanæ. 38. I. Quod ægè ferunt Episcopi Gallicani. 39. II. 40. VI.
 Synedrij institutio à Mosè. 67. I.
 Synodus Septima, repudiata in Concilio Francofordiensi. 118. II.
 Synodus Octava, non statim recepta ab Ecclesia Gallicana. 120. III.
 Synodorum provincialium auctoritas in causis iudicandis. 36. VI. Debilitata post publicationem Collectionis Isidorianæ. 145. I. Vide, *Concilia provincialium*.
 Syrium, Illyrici Occidentalis metropolis. 109. V.
 T
THEODORETI Cyrensis Episcopi causa retractata est in Concilio Chalcedonensi. 26. 2. III.
 Dein novam canonum Collectionem adornavit. 138. VIII.
 Theodosianus Codex Romanæ legis nomine viguit apud Gallos. 28. II. 57. IX. Eum sequebantur Episcopi Gallicani. 145. II.
 Theodosij lex *omni innovatione cess.* abrogata. 200. col. 2.
 Thessalonica, Macedoniæ metropolis. 9. III. IV. & Illyrici. 19. III. Vide *Indicem Tomi secundi*.
 Thracica Diocesis. 13. XI. Episcopo Constantinopolitano subjecta. *Ibid.*
 Toletana provincia, olim dicta Carthaginensis. 110. VII.
 Tolosana Ecclesia à Ioanne XXII. in Metropolim evecta. 242. V.
 Tolosani archiepiscopatus erectio solidata est assensu Regis. 244.
 Tomorum Episcopus omnibus Ecclesiis Scythiæ præerat. 12. IX.
 Tornaci Episcopum institui Paschali II. dissuadet Ivo Carnotensis. 5. X. 241. III.
 Translationes Episcoporum licitæ; atque adeo non referendæ inter dispensationes. 182. VI.
Treuga Domini. 246. II. & *segg.*
 Triburiensis Concilij canon illustratus. 117. col. 2.
 Tridentinum Concilium, qua ratione receptum non sit in Gallia. 121. VI.
 Tringintarij pro fidelium defunctorum orationibus, vulgò *Trentenaires*. 253. col. 1.
 Trojanum Concilium in Apulia sub Urbano II. unicum tantum fuit. 250. col. 1. Ejus Concilij canones. 255.
 Troinensis episcopatus in Sicilia institutus auctoritate Summi Pontificis. 80. VI.
 Trullana synodus, *erratica* dicta. 122. VII.
 Tutio, vel protectio regia. Vide, *Protectio*.
 Tutio canonum differt ab executione. 196. II.
 Tulugiese Concilium apud Rufcinones habitum, pro treuga & pace constituenda. 250.
 Tyanorum urbs, metropolis Cappadociæ secundæ. 75. I.
 Tyrus, Phœnicia metropolis. 76. I.
 Tyria synodus adversus Athanasium. 102. V. & *segg.*
 V
VALIMONII vox, quo sensu usurpata fuerit à Glabro. 246. II. 246. col. 2.
 Valentiniani III. Imperatoris pietas in conservandis Ecclesiæ Romanæ juribus. 28. II.
 S. Vedasti monasterium in urbe Atrebatensi, privilegio ornatum in Concilio Vermeriensi. 192.
Vel particula, interdum æquivalet conjunctioni *Et*. 212. III.
 Venciensis & Grassensis episcopatuum unio cur irrita. 242. V.
 Vermeriense Concilium, in quo decretum est privilegium monasterij Atrebatensis. 192.
 Vigilius Papa auxilium Childeberti Francorum Regis implorat adversus Gotthos. 43. II.
 Vrbicariæ provinciæ Romano Episcopo parebant. 23. III. Episcoporum illius Dioceseos ordinationes ad eum pertinent. 24. IV. 25. V. Discrimen inter regiones Vrbicarias & Suburbicarias. 26. VI.
 Vvaloni Episcopo Merensi Pallium à Papa Ioanne concessum. 214. VIII.

Finis Indicis Tomi primi.

ERRATA.

Page 51. col. 2. lin. 36. lege, *quanquam illuminat Lunam, nullum.*

Page 149. col. 2. li. 30. lege, *sedandos.*

Page 243. col. 2. lin. 32. lege, *collata ob constitutum in ea urbe fastigium Ducatus Aquitanici altos spiritus induerat.*

Page 249. col. 2. li. 36. lege, *M. LVIII. XIV. Kal. Dec.*